

قرآن مجید و مسئله پیدایش تدریجی جهان

قرآن مجید در آیه 30 سوره انبیاء می فرماید "وجعلنا من الماء کل شیء حی" که اشاره دارد به اینکه حیات پس از پیدایش آب بر روی کره زمین مطرح می شود و این امری است که کوچک ترین تردیدی از دیدگاه علم درباره آن وجود ندارد.

قرآن مجید در آیه 30 سوره انبیاء می فرماید "وجعلنا من الماء کل شیء حی" که اشاره دارد به اینکه حیات پس از پیدایش آب بر روی کره زمین مطرح می شود و این امری است که کوچک ترین تردیدی از دیدگاه علم درباره آن وجود ندارد.

به گزارش خبرگزاری مهر، قرآن بر پیدایش تدریجی جهان تاکید می کند و در آیه 38 سوره ق می فرماید "و لقد خلقنا السموات والارض و ما بینهما فی سته ایام"؛ ما آسمان ها و زمین و آنچه را در بین آنهاست در شش روز آفریدیم.

از این آیه بدست می آید که تطور و تحول جهان در بستر زمان رخ داده است، منتهی باید توجه داشت که هدفمندی جهان که اینک یک پدیده مسلم علمی است فقط در جهان بینی الهی مدنظر قرار گرفته است. برای نمونه خداوند متعال در سوره دخان، آیه 38 می فرماید: "و ما خلقنا السموات و الارض و ما بینهما لالعین"؛ آسمان و زمین و آنچه را در بین آنهاست بازیچه نیافریدیم.

به هر شکل جهان متحول و هدفمند در طول زمان پیچیده تر و سازمان یافته تر می شود تا به منظومه شمسی می رسد. زمین ما نیز دوره هایی را پشت سر می گذارد که هر یک میلیون ها سال طول می کشد. در ابتدا حالت گازی داشته، سپس حالت مایعی پیدا می کند به طوری که مواد آن به راحتی جابه جا می شود و به همین سبب عناصر سنگین تر به سوی مرکز زمین جریان یافته و کم کم سطح زمین در طول هزاران سال، سرد و جامد شده و ضخامت قابل توجهی پیدا می کند. عمق جامد زمین تا 40 کیلومتر است و زمین هر چه مسن تر می شود و بر اثر آن حوادث دیگری همراه با پیدایش کوه ها و قاره ها به وجود می آید، جو اطراف زمین کم کم شکل می گیرد.

در اتمسفر زمین اکسیژن آزاد و ازت وجود نداشته، بلکه اکسیژن آزاد محصول فتوسنتز گیاهان سبز و خزه ها می باشد؛ اما در آغاز در اثر تابش اشعه خورشید در طی میلیون ها سال، اسید کربنیک به کربن و اکسیژن تجزیه شده، و کربن به صورت ذخایر عظیم ذغالی سرب و نفت در آغوش زمین جای گرفته و اکسیژن آزاد در جو زمین قرار می گیرد.

آب بر اثر ترکیب اکسیژن های آزاد با هیدروژن موجود در جو زمین به وجود می آید. باران های ممتد و سنگین، سال ها زمین را می شوید و گودال ها را پر کرده و دریاها و اقیانوس ها را به وجود می آورد.

پیدایش حیات بر روی کره زمین در جریان تحول جهان ماده، به تکامل تدریجی زمین و پیدایش آب بر روی زمین منتهی می شود. به عبارت دیگر حیات، پس از پیدایش آب بر روی کره زمین مطرح می شود و این امری است که کوچک ترین تردیدی از دیدگاه علم درباره آن وجود ندارد. قرآن در آیه 30 سوره انبیا به این امر اشاره می کند: "وجعلنا من الماء کل شیء حی".

آنچه را تا کنون علم کنونی در باره حیات و تحولات آن بیان می دارد به طور کلی عبارت است از اینکه آب، حلال موادی بود که قطره های باران از هوا به زمین آورده و به دریاها بردند. آب ها در جریان خویش سنگ های مسیر را متلاشی و نمک های آن را شسته و به دریاها بردند و در آنها مواد مرکب که از جمله مواد کربن و نیتروژن دار نیز بود به وجود آمد، و همین مواد بودند که مواد خام لازم جهت پیدایش حیات را به وجود آوردند.

البته ممکن است مقداری هیدروکربن و آمونیاک اتمسفر اولیه در هوا باقی مانده باشد، ولی جریان های طبیعی نیز در ساختن این دو ماده کمک کردند؛ یعنی اتم هیدروژن با نیتروژن ترکیب و آمونیاک ساخته شد، آمونیاک که افزایش یافت، به وسیله باران ها به دریاها انتقال یافت و از طرفی اشعه خورشید با اشعه ماورا بنفش که همراه داشت اتم هایی از آن و هیدروکربن و آمونیاک جدا کرده و با هم ترکیب کرد و اسید آمینه ساخت.

باز هم باران، آن ها را به دریاها برده و دریاها پر از مواد آلی شد و کم کم در این مرحله ملکول های پیچیده تری به وجود آمدند. ساده

ترین مهره داران، تاریخشان طبق مطالعات زمین شناسی به 450 میلیون سال قبل می رسد و سپس موجودات دیگری که از لحاظ تکامل در مراحل بعدی قرار دارند به وجود آمدند. تا بالاخره پستانداران که از لحاظ تکامل در صدر همه جانوران قرار دارند به وجود می آیند و در پایان، آخرین موجود بسیار پیچیده و عظیم شگرفی که به اتفاق همه علمای جهان پیچیده ترین و شگرف ترین موجود جهان است یعنی انسان به وجود می آید.

آنچه که برای ما در این بحث مهم است این است که مثلاً از پیدایش اولین مهره داران 450 میلیون سال و بالاخره از پیدایش پستانداران، نزدیک به 75 میلیون سال می گذارد و در می یابیم که تکامل موجودات از ماده بی شکل گرفته تا پیچیده ترین موجود به طورتدریجی از ساده به سوی پیچیده بوده است.